

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ  
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ  
ТА ПОРЯДКУ*

***Список використаних джерел:***

1. Закон України «Про звернення громадян» від 02.10.1996 № 393/96-ВР.
2. Види звернення громадян та вимоги до їх оформлення // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://terjust.gov.ua/>
3. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 858 «Про затвердження Класифікатора звернень громадян» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/index>
4. Методичний посібник: «Види звернень громадян та порядок їх розгляду» Івано-Франківськ. 2013 рік, інтернет ресурс : <http://obljustif.gov.ua/wp-content/uploads/2014/07/Vidi-zvernen-gromadyan-ta-poryadok-yih-rozglyadu-buklet.pdf>

**Мелянець Вероніка Віталіївна,**  
Студент 2-го курсу БП ННІ № 3 НАВС

**Науковий керівник:** Волох О.К.  
доцент кафедри публічного управління та адміністрування,  
кандидат юридичних наук

***МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ***

Освіта являє собою складну і взаємопов'язану систему, що включає в себе безліч учасників і складаються між ними різноманітних відносин, заснованих на державній регламентації. У сучасному світі освітня система повинна бути стабільна і при цьому мати можливість динамічного розвитку.

Огляд наукових публікацій свідчить, що серед головних проблем юридичної освіти в умовах трансформації сучасної правової системи України фахівці виділяють наступні: невідповідність системи юридичної освіти реальним потребам суспільства і держави; велика кількість юридичних вузів і факультетів у нашій країні; дискусійність і невизначеність питання щодо змісту галузевого стандарту юридичної освіти; нагальна необхідність підвищення її якості; складні процеси інтернаціоналізації та інтеграції вищої юридичної освіти в Європейський і світовий освітній простори; зниження рівня правової культури і правової освіченості абітурієнтів; успадкування і деякою мірою консервування радянської системи теоретичної і практичної підготовки юристів, що полягає у спотвореній корпоративності професії юриста, орієнтації майбутніх фахівців на збереження та розвиток саме примусово-заборонних правових норм, існування, окрім «писаного», ще й «телефонного» права, відсутності реальної публічності в правових відносинах узагалі та в захисті прав людини і громадянина зокрема [1].

Реалії процесу підготовки юристів часто показують, що більшість теоретичних занять в Україні проводяться належним чином і є достатніми для висвітлення всіх необхідних дисциплін та предметів, однак практичної підготовки недостатньо. Під час проходження практики (приблизно 2 / 1

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ  
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ  
ТА ПОРЯДКУ*

місяця відповідно за весь період навчання СО «Бакалавр» (4 р.) / «Магістр» (1,5 р.) значна кількість підприємств не хоче витратити час на стажування студентів або безвідповідально ставляться до цього, що згодом негативно впливає на практичну підготовку таких студентів. Насамперед, це зумовлено невеликим терміном, за який здобувачі вищої юридичної освіти не встигнуть опанувати всі особливості роботи [2]. Недостатність здобутих практичних навичок у ВНЗ і небажання роботодавців витратити час на проведення навчання на робочому місці приводить до своєрідного парадоксу- більшість підприємств при прийомі ставлять вимогу мати обов'язково досвід роботи у сфері права в той час, як випускник ВНЗ не може здобути цього досвіду, оскільки не може знайти роботу з цієї ж причини. Таким чином рівень безробіття серед молоді зростає.

Розглянувши досвід зарубіжних країн, можливо знайти шляхи вирішення даної проблеми. Головною особливістю системи професійної підготовки юристів в Німеччині є наявність дворівневої системи: університетського навчання і практичного стажування.

Теоретична підготовка включає обов'язкові дисципліни (цивільне право, кримінальне право, публічне право, процес і ін.) і дисципліни за вибором залежно від спеціалізації [1]. Після вивчення матеріалу складається іспит для перевірки знань з найважливіших фахових дисциплін, який має комплексний характер і складається з письмової та усної частин. Приблизно 70% оцінки формується за рахунок письмових робіт, суть яких полягає в підготовці експертних висновків щодо різних ситуацій в області цивільного, кримінального та публічного права. Кожна письмова робота оцінюється викладачем і практикуючим юристом. Після цього слідує усна частина іспиту (це приблизно 30% загальної оцінки). Вона складається з досить тривалих (від 4 до 6 годин) виступів перед екзаменаційною комісією в складі двох викладачів і двох практикуючих юристів. З цієї причини екзаменаційна сесія триває близько шести місяців. Не менш 30% кандидатів зазвичай витримують іспит. Випускникам, які успішно склали іспит присвоюється кваліфікація «кандидат юриспруденції».

Програма навчання передбачає також проходження практики в судових розглядах, в управлінні і при юридичному консультуванні, засвоєння основних навичок, таких як уміння вести переговори, правильно будувати мову, проводити погоджувальні процедури, медіацію, техніку допиту і навички спілкування. Порядок проходження практики встановлюється законодавством земель [2].

За загальним правилом стажування включає чотири фази. Перша пов'язана з роботою в судовій канцелярії. На це йдуть перші п'ять місяців стажування в цивільному суді, які присвячені в основному вивченню громадянського права і підготовці текстів судових рішень. Змістом другої фази (6-8-й місяці) виступає робота в окружній прокуратурі або в відділі кримінальних справ суду. Стажери фокусуються на кримінальному праві і

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІІ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ  
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ  
ТА ПОРЯДКУ*

практикуються в підготовці текстів обвинувальних висновків і у виступах з боку звинувачення в судових процесах. Третя фаза (9-11-й місяці) проходить зазвичай в муніципальних органах влади. Тут має місце крен в сторону адміністративного права, а юридичні навички відпрацьовуються за допомогою підготовки матеріалів для судових розглядів і представлення інтересів органів влади в судових процесах.

Після здобуття практичних вмінь в екзаменаційному відомстві відповідної землі складається іспит, на якому демонструються набуті за час практики знання та навички, і за результатами якого випускник отримує можливість претендувати на зайняття посади судді. Після такого іспиту молодий фахівець у галузі права може обирати роботу прокурором, нотаріусом, адвокатом тощо.

Відповідно до законодавства період навчання для отримання ступеня бакалавра становить від трьох до чотирьох років. Нормативний термін придбання ступеня магістра варіюється від року до двох. У разі отримання двох ступенів загальний термін навчання не повинен перевищувати п'яти років.

Вищу юридичну освіту в Німеччині можна отримати, як правило, на юридичному факультеті одного з університетів. У Німеччині не практикується поширення єдиного освітнього стандарту для всієї країни. Роль професійних стандартів для юристів виконує закон про суддів, який також забезпечує єдність юридичної освіти на всій території країни.

Проаналізувавши компетенції за освітнім стандартом з підготовки юристів, слід зазначити, що фахівець повинен вміти тлумачити і застосовувати закони і інші нормативні правові акти; забезпечувати дотримання законодавства в діяльності державних органів, фізичних і юридичних осіб; юридично правильно кваліфікувати факти й обставини; розробляти документи правового характеру, здійснювати правову експертизу нормативних актів, давати кваліфіковані юридичні висновки і консультації; приймати правові рішення і здійснювати інші юридичні дії в точній відповідності з законом; розкривати і установлювати факти правопорушень, визначати міри відповідальності і покарання винних; вживати необхідних заходів до відновлення порушених прав; систематично підвищувати свою професійну кваліфікацію, вивчати законодавство і практику його застосування, орієнтуватися в спеціальній літературі. Формування цих компетенцій неможливо без обов'язкової практики в судових органах та органах юстиції.

У сфері підготовки юристів в Україні необхідно посилити практичну спрямованість навчання, ввести обов'язкову практику в судах, збільшити тривалість практичного навчання, при цьому не відмовлятися від таких достоїнств системи підготовки студентів в Україні як фундаментальність і інтеграція навчання і науки.

*ДО 100-РІЧЧЯ НАВС: ПРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ  
НАУКОВИХ ШКІЛ НАВС У РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ  
ТА ПОРЯДКУ*

**Список використаних джерел:**

1. Опришко В. Ф. Особливості підготовки юристів у непрофільних вищих навчальних закладах України: сучасний стан і шляхи подальшого розвитку // Правове регулювання економіки. - 2013. - № 13. - С. 6-27.
2. Калаченкова К.О. Практична підготовка юристів: зарубіжний досвід // Юридична освіта у сучасному вимірі. - 2017. - С. 51-53.
3. Юридична освіта у Німеччині: як влаштована? Де можна отримати? URL: <https://studys0.ua/ua/news/juruduchna-osvita-nimechuna>
4. Стаття юристом: зарубіжний опыт. URL: <https://sud.ua/ru/news/sud-info/94627-stat-yuristom-zarybezhnij-opit>

**Надірова Кристина Джасумівна,**  
студент 2-го курсу БП ННІ № 3 НАВС

**Науковий керівник:** Волох О.К.  
доцент кафедри публічного управління та адміністрування,  
кандидат юридичних наук

**ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У СПРАВАХ МОЛОДІ**

Молодь – рушійна сила країни, основна складова ринку зайнятості, тож дуже важливо дати їй можливість прогресивно рухатися вперед та створити для цього всі необхідні умови. Для того, щоб правильно використовувати свій потенціал, необхідно інвестувати в молодь знання. Це дуже важливо, адже вклад в молодь – вклад в майбутнє. Проте, як ми бачимо, українська молодь має чималі прогалини у багатьох сферах їхнього соціального життя. Виникає питання: чому це відбувається і як подолати цю прірву? В даній роботі зроблено спробу розібрати ці питання.

Законодавство України в справах молоді базується на Конституції України і складається з Закону України «Про сприяння становленню та розвитку молоді», Закону України «Про Загальнодержавну програму підтримки молоді» на відповідні роки та інших міжнародних нормативно-правових актах.

Офіційно, молоддю в Україні вважаються громадяни віком від 14 до 35 років. Соціальна політика в справах молоді розвивається, але неефективно. Молоде покоління є вразливим в таких сферах як: освіта, ринок праці, благополуччя та здоров'я, громадське та політичне життя. Це основні аспекти, які впливають на індекс благополуччя країни.

Ситуація на ринку праці виглядає незадовільно. Досить важливою проблемою є недостатність робочих місць.

*Здоров'я та благополуччя.* Варто виділити те, що ВІЛ є серйозною проблемою, більше того загрозою української молоді. Незважаючи на те, що молоді жінки частіше проходять тест на ВІЛ та загалом більш освічені у питаннях профілактики ВІЛ, жінки віком від 15 до 24 років в Україні більше